

- okoliczność, czy klienci, wobec których stosowana jest taka praktyka cenowa, są nowymi czy dotychczasowymi klientami wspomnianego przedsiębiorstwa;
- brak możliwości odzyskania przez przedsiębiorstwo dominujące ewentualnych strat, które mogło ponieść z powodu stosowania takiej praktyki cenowej, ani
- stopień dojrzałości rynków, których dotyczy omawiana praktyka, ani pojawienie się na tych rynkach nowej technologii wymagającej bardzo wysokich nakładów.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 lutego 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-251/09) (¹)

(Zamówienia publiczne na dostawy i roboty budowlane — Sektory gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji — Dyrektywa 93/38/EWG — Ogłoszenie o zamówieniu — Kryteria udzielenia zamówienia — Równe traktowanie oferentów — Zasada przejrzystości — Dyrektywa 92/13/EWG — Postępowanie odwoławcze — Obowiązek uzasadnienia decyzji o odrzuceniu oferty oferenta)

(2011/C 103/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Zadra, pełnomocnik, I. Chatzigiannis i M. Patakia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Cypryjska (przedstawiciele: K. Likurgos i A. Pantazi-Lamprou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 2 oraz art. 31 ust. 1 dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 199, s. 84) — Naruszenie art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76, s. 14) — Obowiązek uzasadnienia decyzji o odrzuceniu oferty oferenta — Obowiązek zapewnienia, że decyzje podjęte przez podmioty zamawiające mogą być przedmiotem tak skutecznej i szybkiej skargi jak to możliwe — Zasada równości traktowania i przejrzystości

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 lutego 2011 r. — Activision Blizzard Germany przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-260/09 P) (¹)

(Odwołanie — Art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek konsoli do gier wideo i kartridżów z grami marki Nintendo — Ograniczenie eksportu równoległego na tym rynku — Porozumienie między producentem i wyłącznym dystrybutorem — Porozumienie w sprawie dystrybucji zezwalające na bierną sprzedaż — Stwierdzenie zbieżności woli w braku bezpośredniego dowodu z dokumentów na ograniczenie tej sprzedaży — Standard dowodu wymagany w celu stwierdzenia porozumienia wertykalnego)

(2011/C 103/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Activision Blizzard Germany (dawniej CD-Contact Data GmbH) (przedstawiciele: J. K. de Pree i E.N.M. Raedts, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Noë i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 30 kwietnia 2009 r. w sprawie T-18/03 CD-Contact Data GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, którym Sąd obniżył grzywnę nałożoną na wnoszącą odwołanie i oddalił w pozostałym zakresie skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/675/WE z dnia 30 października 2002 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution i COMP/36.321 Omega — Nintendo) odnoszącej się do szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk na rynku konsoli Nintendo i kartridżów z grami wideo kompatybilnych z konsolami do gier Nintendo zmierzających do ograniczenia eksportu równoległego tych konsoli i kartridżów.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Activision Blizzard Germany GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Warszawa — Rzeczpospolita Polska) — Artur Weryński przeciwko Mediatel 4B spółce z o.o.

(Sprawa C-283/09) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Przeprowadzanie dowodów — Przesłuchanie świadka przez sąd wezwany na wniosek sądu wzywającego — Zwrot należności świadka)

(2011/C 103/06)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy Warszawa

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Artur Weryński

Strona pozwana: Mediatel 4B spółka z o.o.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. dotyczącego współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 174, s. 1) — Przesłuchanie świadka przez sąd państwa członkowskiego na wniosek sądu innego państwa członkowskiego — Zwrot należności świadka — Możliwość żądania przez sąd wezwany wpłaty zaliczki przez sąd wzywający na poczet zwrotu należności przesłuchiwanego świadka

Sentencja

Artykuły 14 i 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych należy interpretować w ten sposób, że sąd wzywający nie ma obowiązku wpłaty na rzecz sądu wezwanego zaliczki na poczet należności świadka ani następczego dokonania zwrotu należności przesłuchanego świadka.

(¹) Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 lutego 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State — Niderlandy) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. z o.o. (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. z o.o. (C-309/09) przeciwko Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sprawy połączone od C-307/09 do C-309/09) (¹)

(Swoboda świadczenia usług — Delegowanie pracowników — Akt o przystąpieniu z 2003 r. — Środki przejściowe — Dostęp obywateli polskich do rynków pracy państw będących już członkami Unii w chwili przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej — Wymóg pozwolenia na pracę dla wynajmowania siły roboczej — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuł 1 ust. 3)

(2011/C 103/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. z o.o. (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. z o.o. (C-309/09)

Strona pozwana: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State (Niderlandy) — Wykładnia art. 49 WE i art. 50 WE oraz art. 1 ust. 3 lit. c) dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997 L 18, s. 1) — Przepisy krajowe ustanawiające wymóg pozwolenia na pracę w celu wynajmowania pracowników

Sentencja

1) Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE nie sprzeciwiają się temu, aby w okresie przejściowym przewidzianym w rozdziale 2 ust. 2 załącznika XII do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cyprijskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej państwo członkowskie uzależniło delegowanie, w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. c) dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, pracowników będących obywatelami polskimi na jego terytorium od uzyskania pozwolenia na pracę.